

Вяра

Десета неделя след Деня на Света Троица

В ДЕСЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА
БЕСНОВАТИЯ ПО НОВОЛУНИЕ

О, роде неверен и развратен!
Докога ще бъда с вас?

(Мат. 17:17)

Благослови, отче!

Както един царски сановник, докато служи вярно на царя, всички хора се боят от него и му се подчиняват, а като наруши някоя царска заповед и му отнемат службата, тогава никой не се бои от него, нито го почита, така и Адам, докато слугувал вярно на Бога, бил славен и всички животни и влечуги се страхували от него и го почитали, а когато съгрешил и Бог го изпъдил от рая и му отнел честта и славата, които имал, тогава животните започнали да му се противопоставят и да се мъчат да навредят на човека. Тогава и дяволът получил власт да мъчи хората за тежките им грехове или за изпитание, както някога праведния Иов или както днешния бесноват, за когото ще чуем сега от Евангелието.

Евангелие от Матей, зачало 72

В онова време приближи се до Иисус един човек... падна на

колене пред Него и рече: Господи, помилуй сина ми, по новолуние го хваща бяс, и зле страда, защото често пада в огън и често във вода, водих го при учениците Ти, ала те не можаха да го изцерят. А Иисус отговори и рече: о, роде неверен и развратен! Докога ще бъда с вас? Докога ще ви търпя? Доведете Ми го тука. И запрети Иисус на беса, и той излезе из момчето, и то от оня час оздравя. Тогава учениците пристъпиха към Иисуса насаме и Му рекоха: защо не можахме ние да го изгоним? А Иисус им рече: поради вашето неверие, защото, истина ви казвам, ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: премести се от тука там, и тя ще се премести, и нищо няма да бъде за вас невъзможно. Тоя пък род не излиза, освен с молитва и пост. А когато се намираха в Галилея, Иисус им рече: Син человеческий ще бъде предаден в човешки ръце, и ще Го убият, и на третия ден ще възкръсне. (Мат. 17:14-23)

ТЪЛКУВАНИЕ

Голяма скръб обзема човека, когато вижда любимото си чедо да страда от някоя тежка болест и да няма помощ от никъде. От такава скръб бил обзет и човекът, за когото чухте от Евангелието. За това той отишъл при Иисус и Му казал за жестоката болест, която измъчвала сина му по новолуние. А това било не от новолунието, а от дявола, защото дяволът следял кога ще настъпи новолуние и тогава измъчвал болния човек, за да похулят хората Бога, Който е създал луната. Така казвал и бащата на момчето че синът му беснее по новолуние, защото бил неверен и отишъл при апостолите със съмнение, за това не могъл да получи изцеление от тях. Той не казал гласно, че не вярва, но укорил апостолите, за това и Христос разкрил неверието му пред целия народ и рекъл: „О, роде неверен и развратен! Докога ще бъда с вас? Докога ще ви търпя?“ Наистина били неверни, защото сами виждали с очите си толкова чудеса и от Него, и от апостолите, и пак не

вярвали. И след като укорил всички за неверието им, Христос рекъл: Доведете Ми го тука. И като го довели, Христос заповядал на демона (дявола) да излезе и той излязъл от детето. Някой казал, че тази болест се дължи на загниване на кръвта и когато луната изпълни своята светлина, тогава се смущавала телесната влага на човека и от тази влага се издига изпарение до мозъка и замайва човека. Но това е чиста лъжа, а не истина. Защото Христос не каза, че ще го изцери, а "запрети на беса, и той излезе из момчето". Ето колко ясно се вижда от Христовите думи, че болестта му била не от новолунието, а от дявола, който бил в него. Тогава апостолите се уплашили да не би да са изгубили благодатта, която Христос им дал да изгонват бесовете, и за това Го попитали: „защо не можахме ние да го изгоним?“. А Христос стоварил цялата вина върху момчето и върху баща му, само и само да не бъдат посрамени апостолите, които още не били свършени във вярата и се съмнявали дали ще изгонят силния демон. За това Христос укорил юдеите, като неверни, а не укорил апостолите пред народа, защото щял да ги изпрати по целия свят да проповядват Евангелието и да научат всички народи на истинската вяра, за която Христос им каза, че ако имат вяра колкото синапово зърно и вярват, без да се съмняват, могат и планини да повдигат и да правят всичко. Човек придобива такава вяра, ако върши добри дела, и който има такава несъмняваща се вяра, получава от Бога каквото поиска. След Христовото възнесение апостолите имали такава вяра, но не преместили планини, понеже нямало нужда. А след апостолите някои свети хора, които били в по-ниска духовна мяра от тях, преместили и планини от местата им поради някаква нужда, както е казал Христос. И когато апостолите попитали Христа защо не могли да изгонят дявола, той им каза, че дяволът не може да бъде изгонен с нищо друго, освен с молитва и пост, като постят и болният, и този, който го цери. Защото молитвата, съчетана с пост, е много страшна за

дявола, понеже постът не позволява на изпарението, което достига до мозъка от храната, да размъти ума. За това, когато човек пости и умът му е чист от изпарението на храната, тогава молитвата му е по-страшна и от огън за дявола. Който няма тези две неща - молитва и пост, - не може да се избави лесно от ръцете на дявола, защото, когато тялото е сито, умът е горделив, а когато е гладно, умът е смирен. След като казал на апостолите това нещо за дявола, Христос им предсказал смъртта Си и славното Си възкресение, за да знаят предварително и да не се уплашат, когато почнат да Го измъчват, и да не кажат: „Той извърши толкова чудеса в морето и вятърът Го слушаше, а сега как се предаде на такава обидна смърт“. Но след като им съобщил за скръбната Си смърт, им казал и за радостното си тридневно възкресение.

ПОУЧЕНИЕ

Християни! С това Христос ни поучава да **търпим с благодарност всяка беда и да знаем, че след всяка беда рано или късно идва радост**. Когато сме в беда, да не скърбим много, и когато всичко върви благополучно, да не се радваме много, защото както след деня следва нощ и след нощта ден, така и след всяко добро следва зло и след всяко зло, добро. Но който е разумен, търпи всичко разумно и се радва повече на скърбите, които му донасят Небесното царство, щом ги търпи с благодарност. Защото колкото повече се мъчи тялото, толкова повече се обновява душата, и колкото повече беди претърпи човек праведно, толкова по-голяма награда ще получи от Бога. Чувате ли вие, които търпите скърби и грижи? Радвайте се! Защото **голяма е наградата ви на небето, ако търпите с благодарност. Изобщо не унивайте, ако ви сполети зло и беда от дявола или от лоши хора, а по-скоро се радвайте**, защото колкото повече мъки и скърби претърпите тук, било от сиромашия или от гонение, или от човешка завист, било от дявола или от нещо

друго, толкова повече ще бъдете прославени от Бога в
Небесното царство заедно с всички праведници за кратките ви
тукашни мъки. Слава на нашия Бог във вечните векове, Амин.

{{_LINK1_}}